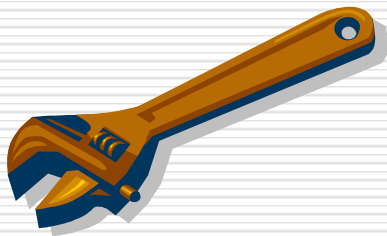

เครื่องปรับอากาศพานาโซนิค

วิธีการตรวจเช็คอุปกรณ์ต่างๆเบื้องต้น

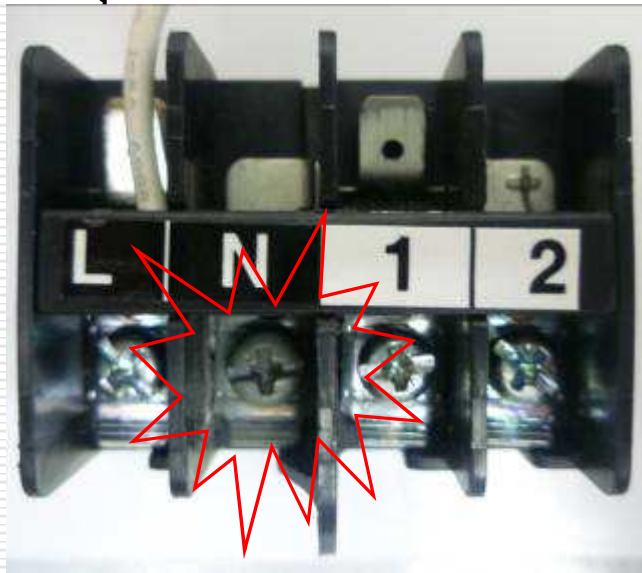

INTELLIGENT
INVERTER

เทอร์มอลฟิวส์ป้องกันความร้อนเกิน

เทอร์มินอลของหน่วยติดตั้งภายในแบบติดผนังทุก เครื่องมือเทอร์มอลฟิวส์

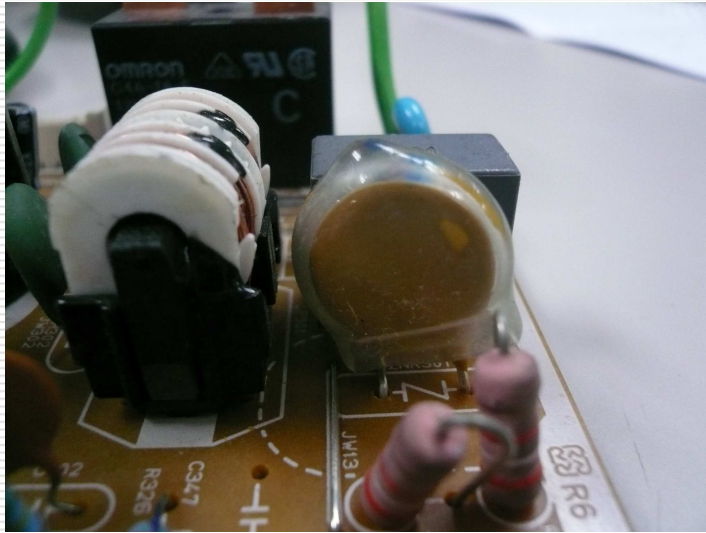
กรณีสายไฟที่เทอร์มินอลของหน่วยติดตั้งภายในไม่แน่น จะเกิดการฉีก และความร้อนจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนสุดท้ายฟิวส์ขาดเพื่อหยุดจ่ายไฟเข้าเครื่อง

จุดสังเกตในการ
บริการ : หากพบ
อาการไฟไม่เข้าเครื่อง
ให้ตรวจสอบเทอร์มอล
ฟิวส์ที่คอนเนคเตอร์

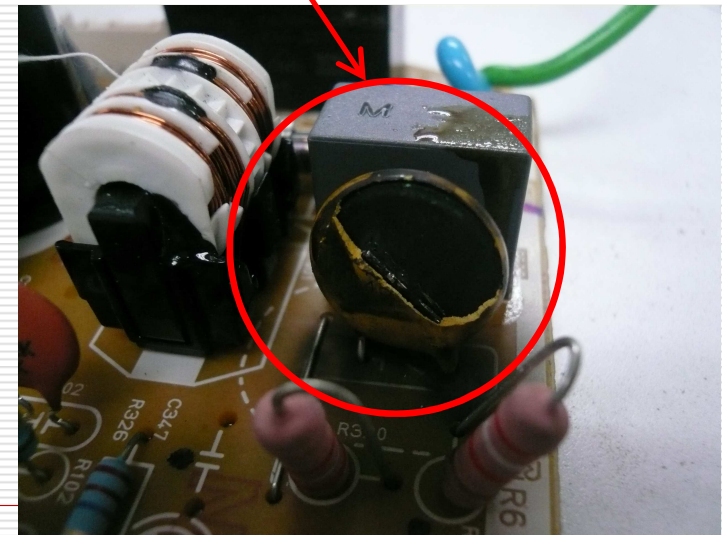
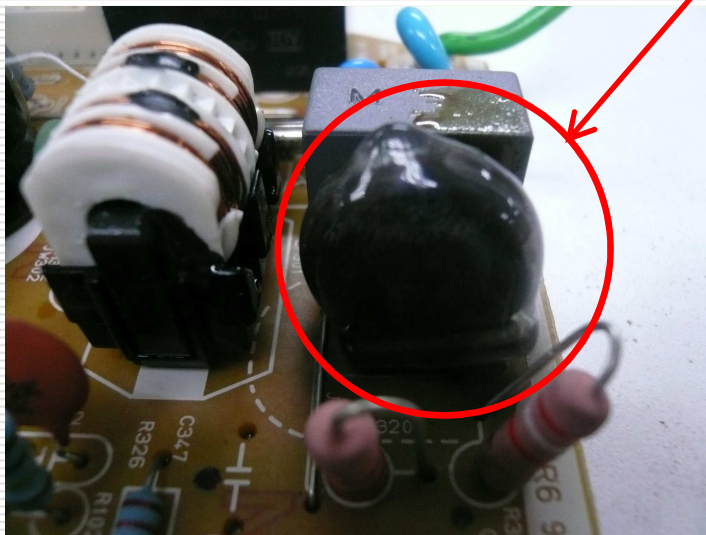
โปรดตรวจสอบให้แน่ใจว่าสายไฟทุกเส้นมีการเชื่อมต่ออย่างสมบูรณ์

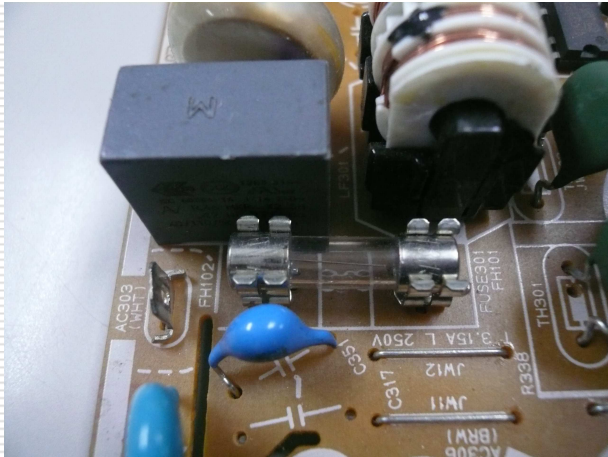
อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำป้องกันแรงดันเกิน (ZNR)

ใช้เป็นวงจรป้องกันอุปกรณ์ต่างๆ ไม่ให้ได้รับความเสียหาย เมื่อกระแสไฟฟ้าหรือแรงดันไฟฟ้าในวงจรเกิดการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น

เมื่อ **ZNR** เกิดการช็อตเมื่อไฟมาเกิน

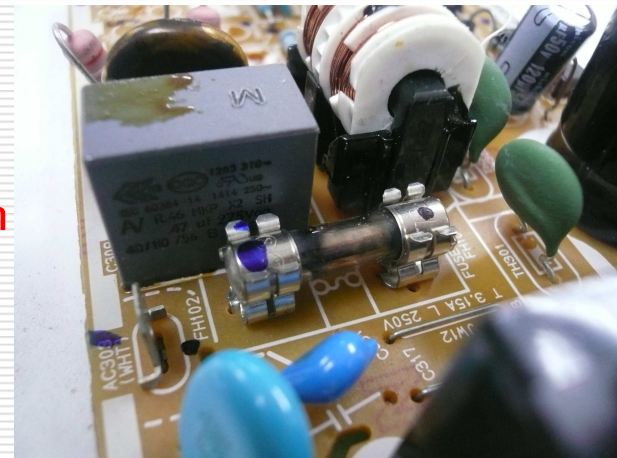
ฟิวส์ (fuse)

เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ตัดวงจรไฟฟ้าเมื่อมีกระแสไฟฟ้าผ่าน
วงจรมากเกินไป เนื่องจากการลัดวงจร หรือการใช้
กำลังไฟฟ้าเกินกำหนดของวงจรหรือเครื่องใช้ไฟฟ้า
ขนาดของฟิวส์ถูกกำหนดให้เป็นค่าของกระแสไฟฟ้า
สูงสุดที่ผ่านได้โดยฟิวส์ไม่ขาด ฟิวส์ ทำจากโลหะที่มี
จุดหลอมเหลวต่ำแต่เป็นตัวนำไฟฟ้า มีหลายขนาดและ
หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับการใช้งาน

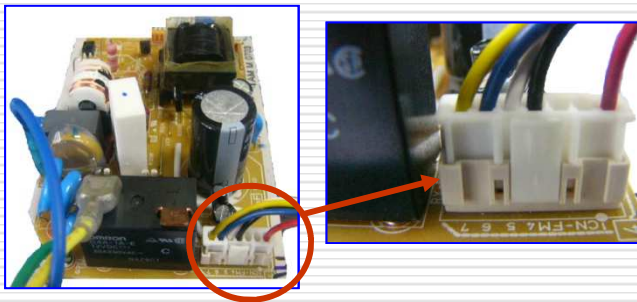
ลักษณะเมื่อฟิวส์เกิดการช็อต

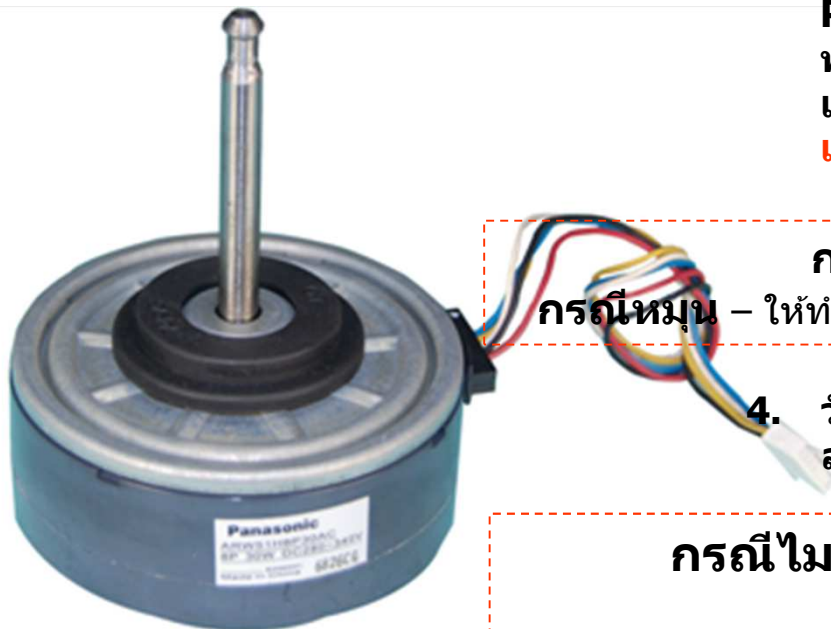
การวิเคราะห์ข้อขัดข้อง

วิธีการตรวจเช็คมอเตอร์พัดลมกระแสตรง

สั่งเปิดเครื่องด้วยรีโมทคอนโทรล และทำการตรวจเช็ค ดังนี้ (ทำการวัดแรงดันไฟฟ้าที่ขั้วต่อของมอเตอร์บนแผง พีซีบี.)

1. วัดแรงดันไฟฟ้าระหว่างขั้วต่อสายไฟสีแดง(ขั้ว 1) และสายไฟสีดำ(ขั้ว 4) (ต้องได้ 310~340Vdc)
2. วัดแรงดันไฟฟ้าระหว่างขั้วต่อสายไฟสีขาว(ขั้ว 5) และสายไฟสีดำ(ขั้ว 4) (ต้องได้ 15Vdc)
3. วัดแรงดันไฟฟ้าระหว่างขั้วต่อสายไฟฟ้า(ขั้ว 6) และสายไฟสีดำ(ขั้ว 4) (ต้องได้ 9~12Vdc) ความเร็วพัดลมสูงจะสะท้อนค่าสูง ในทำนองเดียวกันหน้าที่ของแผง PCB คือควบคุมความเร็วของมอเตอร์พัดลม ถ้ามอเตอร์พัดลมล๊อคแรงดันไฟฟ้าจะเพิ่มจาก 1Vdc สูงถึง 7Vdc และทำซ้ำ) หากวัดแรงดันไม่ได้ตามข้อ 1 – 3 ให้**เปลี่ยนแผง พีซีบี.** จากนั้นสังเกตดูมอเตอร์หมุนหรือไม่?

กรณีมอเตอร์ไม่หมุน - ให้ทำการ**เปลี่ยนมอเตอร์พัดลม**
กรณีหมุน - ให้ทำการตรวจเช็คไฟฟีดแบค(feedback signal) ตามวิธีข้างล่าง

4. วัดแรงดันไฟระหว่างขั้วต่อสายไฟสีเหลือง(ขั้ว 7) และสายไฟสีดำ (ขั้ว 4) ต้องได้ 3 – 4 Vdc.)

กรณีไม่มีไฟฟีดแบค - ตามข้อ 4 ให้**เปลี่ยนมอเตอร์**
กรณีมีไฟ - ให้**เปลี่ยนแผงพีซีบี**

วิธีการตรวจเช็คมอเตอร์พัดลมกระแสตรงวิธีการเช็คเบื้องต้น

1. ตั้งสเกลที่ มัลติมิเตอร์ ให้เป็น X1

2. นำสายวัดมิเตอร์สีแดงไปเข้ากับแดงของมอเตอร์ดำไปเข้ากับดำของมอเตอร์

3. ทำการนำมือหมุนที่แกนมอเตอร์ มอเตอร์จะติดไม่สามารถหมุนได้หรือหมุนได้แบบติดๆ

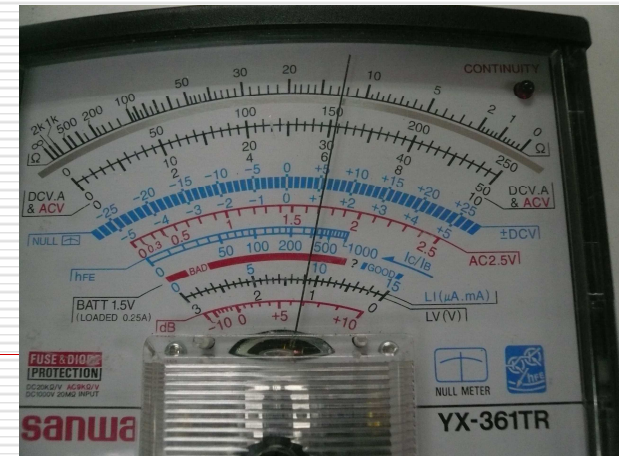

4. หลังจากนั้นทำการเปลี่ยนสเกลที่มิเตอร์จากจาก
สเกลความต้านทานให้เป็นสเกล **DCV** ที่ 50

5. จากนั้นทำการหมุนที่แกนมอเตอร์

สังเกตดูที่เข็มมิเตอร์จะสวิงขึ้นตามแรงที่เราหมุน

การวิเคราะห์ข้อขัดข้อง

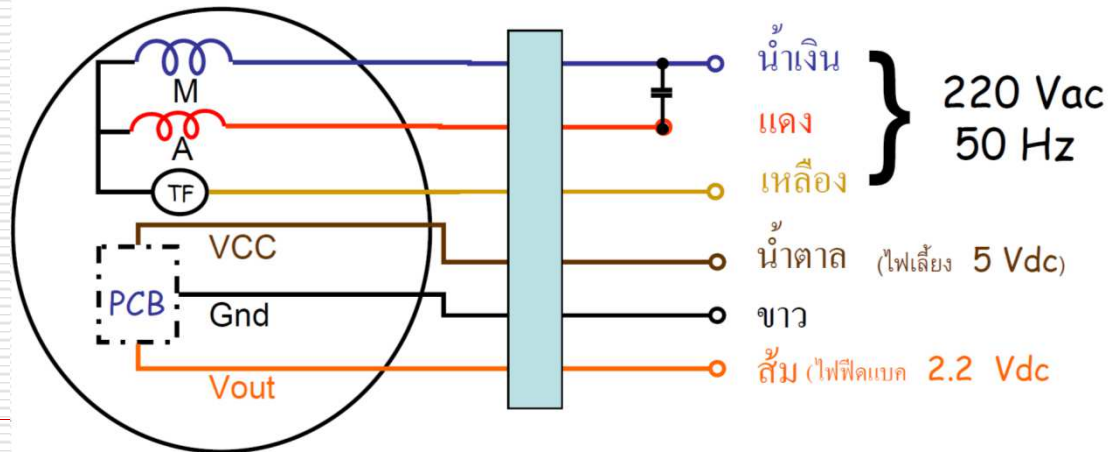
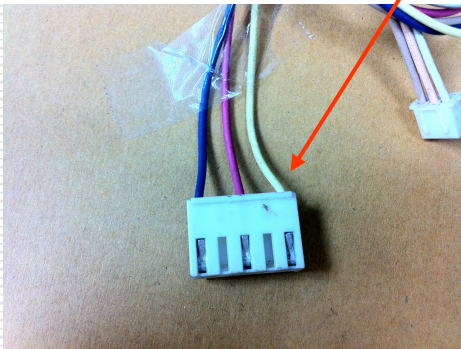

ทำการวัดค่าความต้านทานของมอเตอร์

ตั้ง Ω มิเตอร์ $R \times 10$ วัดค่าความต้านทานของมอเตอร์

ขั้ว สีเหลือง - น้ำเงิน $\sim 330 \Omega$

ขั้ว สีเหลือง - แดง $\sim 350 \Omega$

เซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิลมเข้าและอุณหภูมิท่อ

จะมีลักษณะมี 2 เส้น ติดกันทั้ง 2 เซนเซอร์

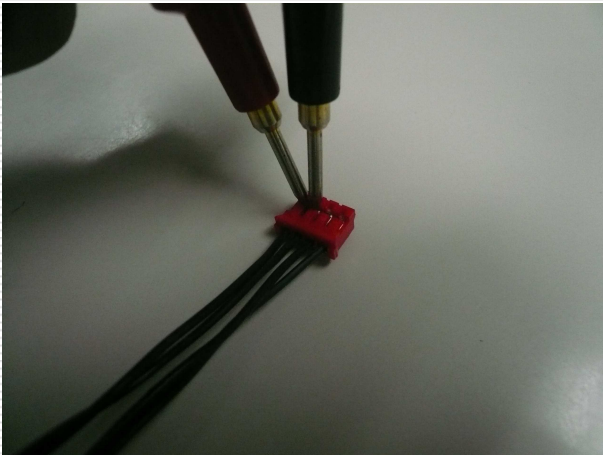
เซ็นเซอร์ท่อ (Pipe Sensor)

เซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิลมเข้า (Intake Sensor)

วิธีการตรวจเช็คเซนเซอร์เบื้องต้น

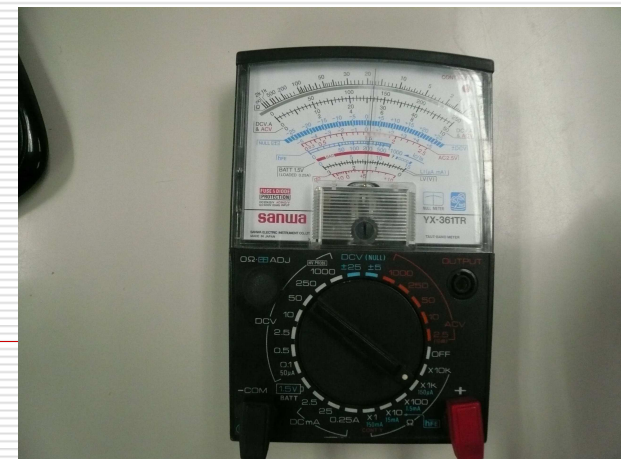
1. ตั้งสเกลของมิเตอร์ให้ไปที่ x1K

2. ทำการวัดค่าที่เป็นของเซนเซอร์ที่ต่อ

3. ค่าความต้านทานของเซนเซอร์จะประมาณ 14 ~ 17 K

(ขึ้นอยู่กับสภาพอุณหภูมิบริเวณรอบเซนเซอร์ในขณะนั้น)

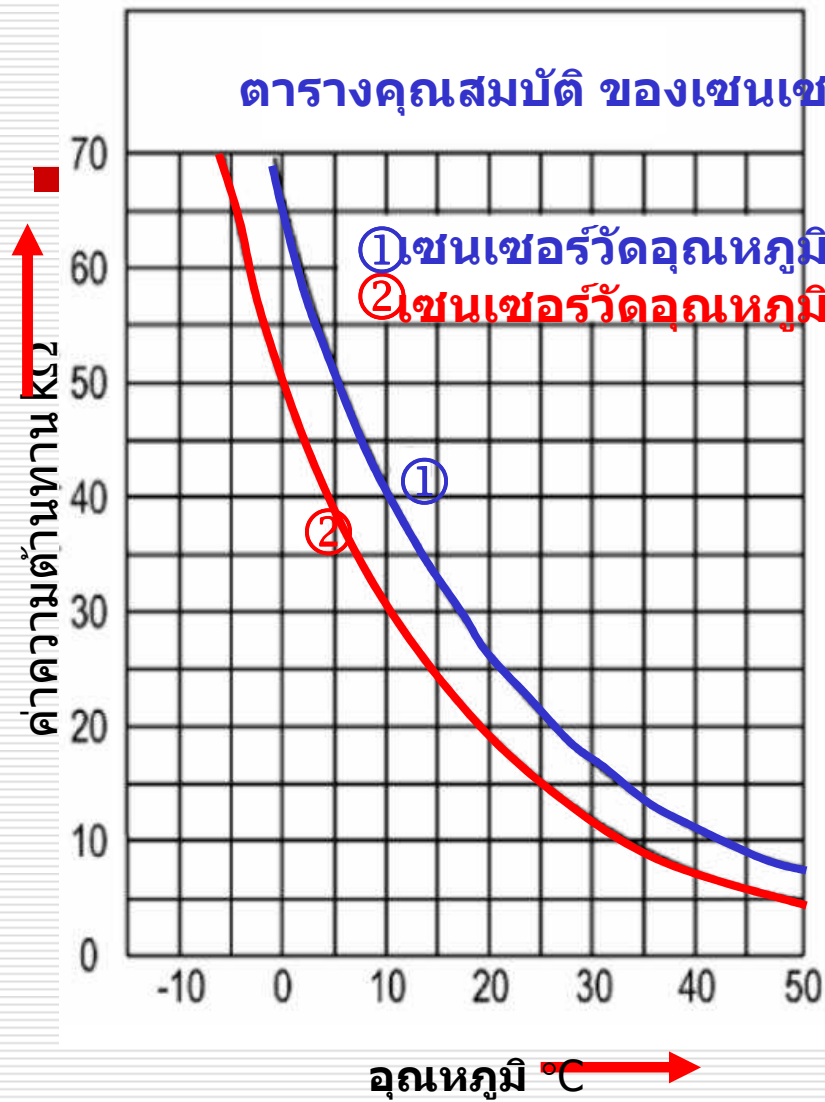
4.นำภาชนะใส่น้ำแข็งใส่น้ำลงไป

5.นำปลายกระเปาะเซนเซอร์จุ่มลงไปใต้น้ำเย็น

6.สังเกตว่าค่าความต้านทานของเซนเซอร์
จะมากขึ้นเมื่ออุณหภูมิค่าความต้านทานจะ
สูงขึ้น

ตารางคุณสมบัติ ของเซนเซอร์

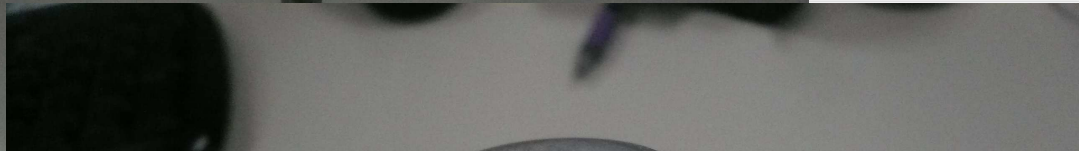

- ① เซนเซอร์วัดอุณหภูมิท่อ
- ② เซนเซอร์วัดอุณหภูมิลมเข้า

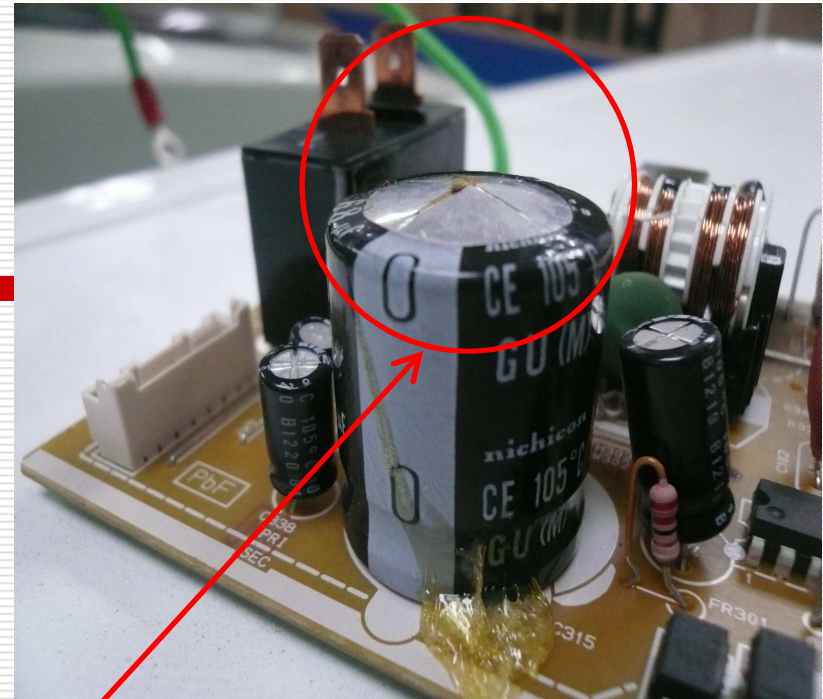
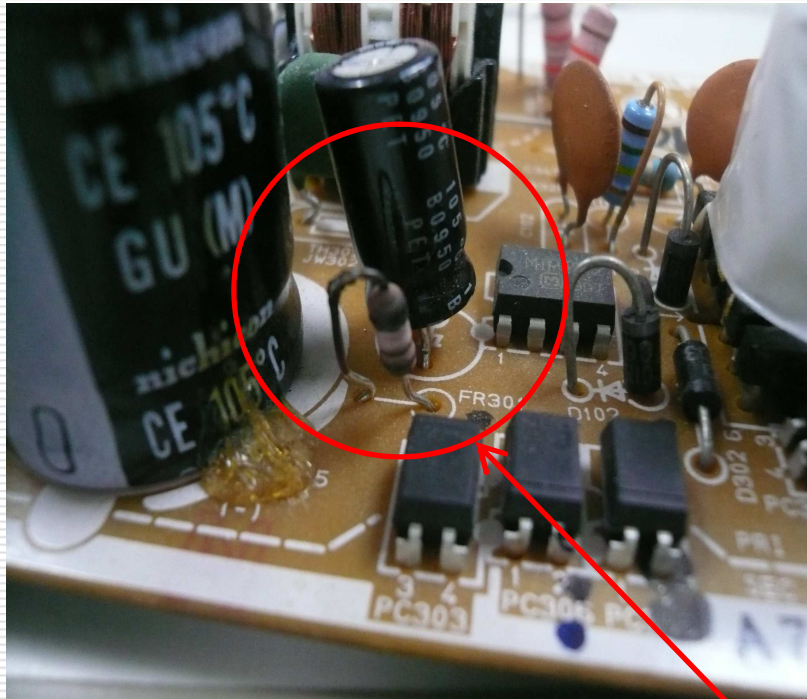
เซนเซอร์วัดอุณหภูมิที่ใช้กับเครื่องปรับอากาศเป็นเทอร์มิสเตอร์ชนิด NTC (Negative temperature coefficient) คือค่าความต้านทานจะเปลี่ยนตรงข้ามกับอุณหภูมิ อุณหภูมิสูงค่าความต้านทานจะต่ำ อุณหภูมิต่ำค่าความต้านทานจะสูง

เครื่องปรับอากาศเสียงดัง

มีมดเข้าไปในมอเตอร์ทำให้มีเสียง
ดังและอาจทำให้แผง PCB ช็อต
ด้วย

เมื่อมอเตอร์มีปัญหาในบางกรณีไฟย้อนกลับมาที่แผงส่งผลให้แบบที่เห็นในรูป

ปัญหาอื่นๆที่ทำให้เกิดเสียงดัง

ทำให้เกิดการสั่นขณะเครื่องทำงาน

ลักษณะของคอยล์ที่รั่ว

คอยล์จะกร่อน

เมื่อเอานิ้วป้ายตามบริเวณข้อต่อจะมีคราบ
น้ำมันติดที่นิ้วออกมาด้วย

วิธีการตรวจเช็คของหน่วยติดตั้งภายนอก

-ในหน่วยติดตั้งภายนอกประกอบด้วยหลักๆคือ

1.คอมเพรสเซอร์

2.คอนเดนเซอร์

3.พัดลมคอยล์ร้อน

4.กาปาซิเตอร์

5.วาล์ว 2 ทางและวาล์ว 3 ทาง

ลักษณะของคอมเพรสเซอร์ที่มีปัญหา (คอมกราวด์)

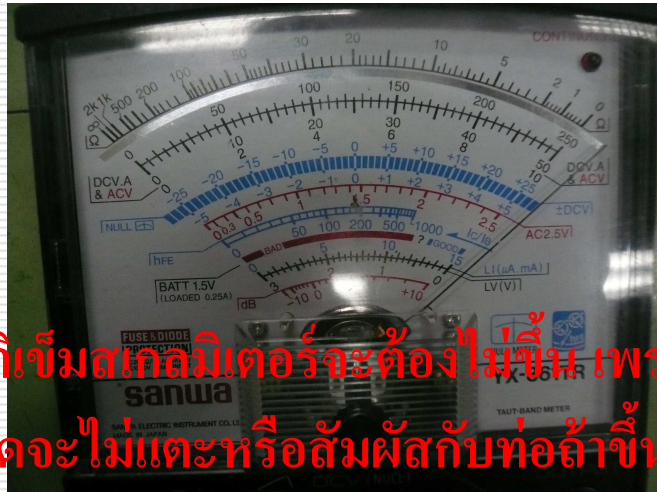
ลักษณะคอมเพรสเซอร์

ตั้งค่าสเกลมิเตอร์วัดค่าความต้านทานสูงสุด

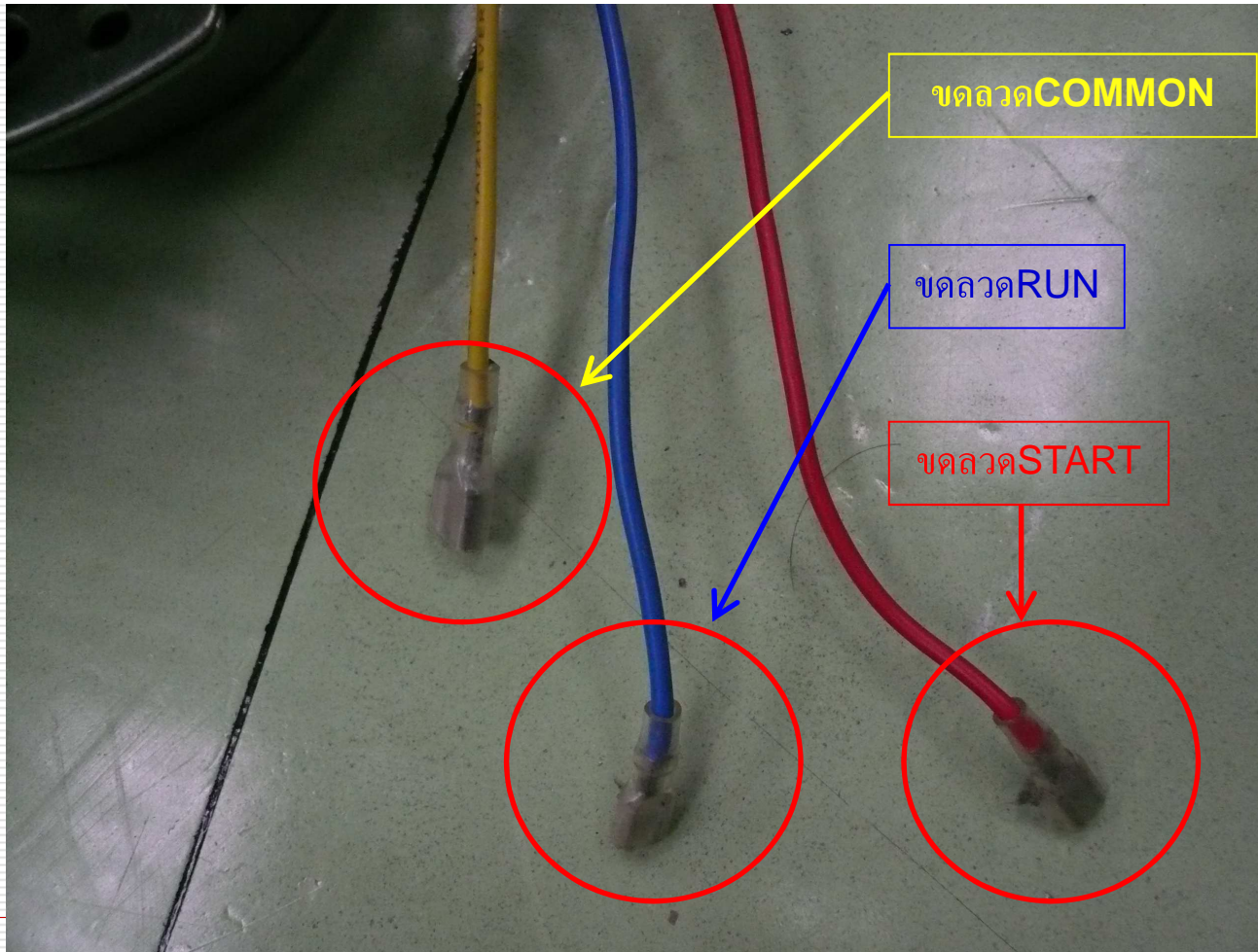
วัดไปที่หัวหลักคอมพ์เส้นหนึ่งอีกเส้นไป
ท่อที่ออกจากคอมพ์มาด้านไหนก็ได้

ปกติเข็มสเกลมิเตอร์จะต้องไม่ขึ้น เพราะ
ขดลวดจะไม่แตะหรือสัมผัสกับท่อถ้าขึ้นตาม
รูปแสดงว่าคอมพ์กราวด์

พัดลมมอเตอร์คอยล์ร้อน

- การทดสอบมอเตอร์คอยล์ร้อนเบื้องต้น(ในกรณีที่ไม่มีแคปพัคเตอร์มาด้วย)

ทำการหาสายไฟที่มีปากคียบจระเข้
มาทำการต่อ เส้นนิ่งคียบที่สาย
common (สีเหลือง) อีกเส้นคียบที่
สายขด Run (สีน้ำเงิน) แล้ว
จากนั้นทำการเสียบปลั๊กไฟ 220 v

****** ข้อควรระวังขณะเสียบปลั๊ก อย่าให้ตัวคียบทั้งสองมา
แตะหรือสัมผัสโดนกัน อาจเกิดอันตรายได้

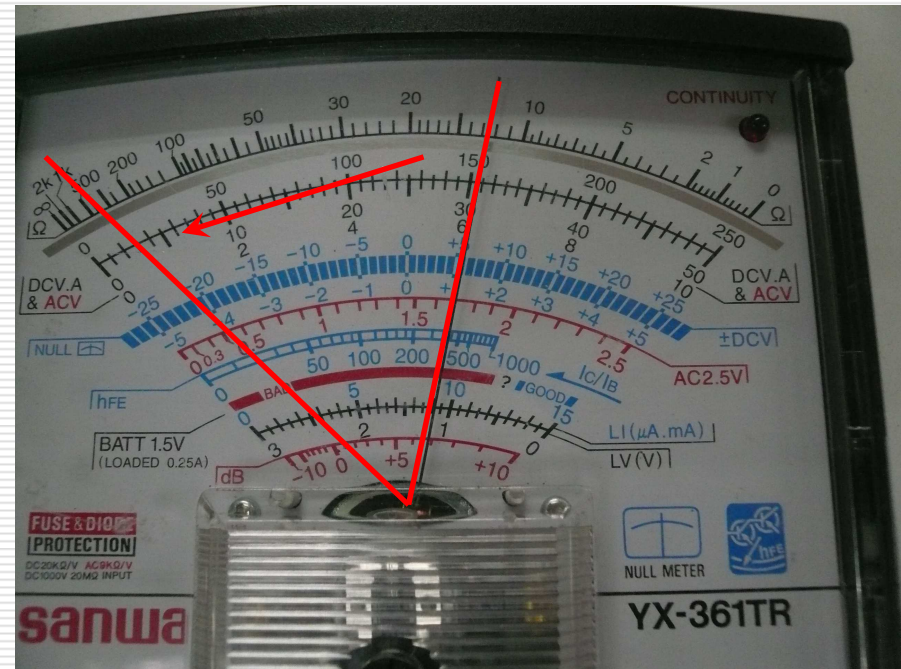
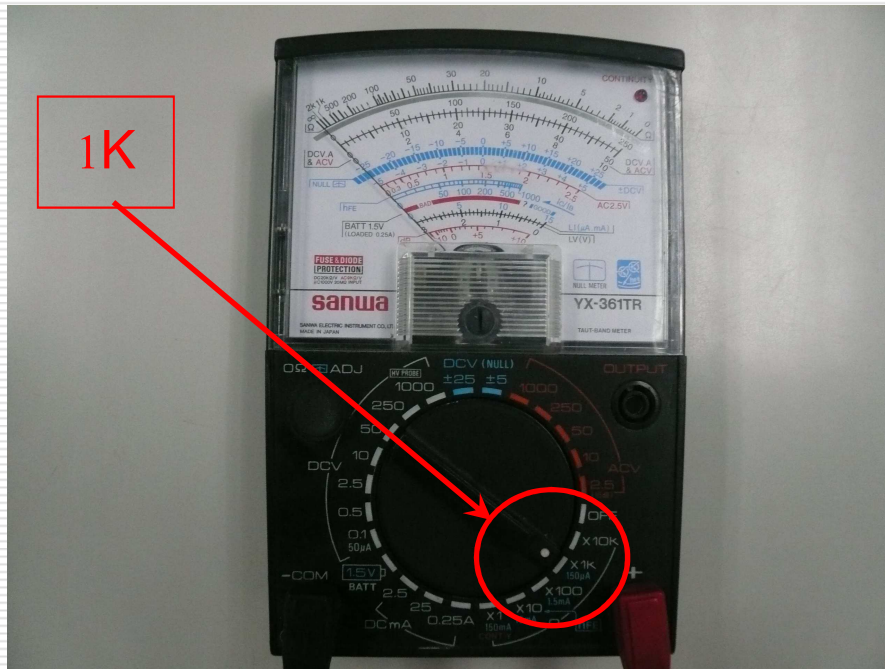
จากนั้นใช้มือหมุนช่วยในการออกสตาร์ทของมอเตอร์

คาปาซิเตอร์

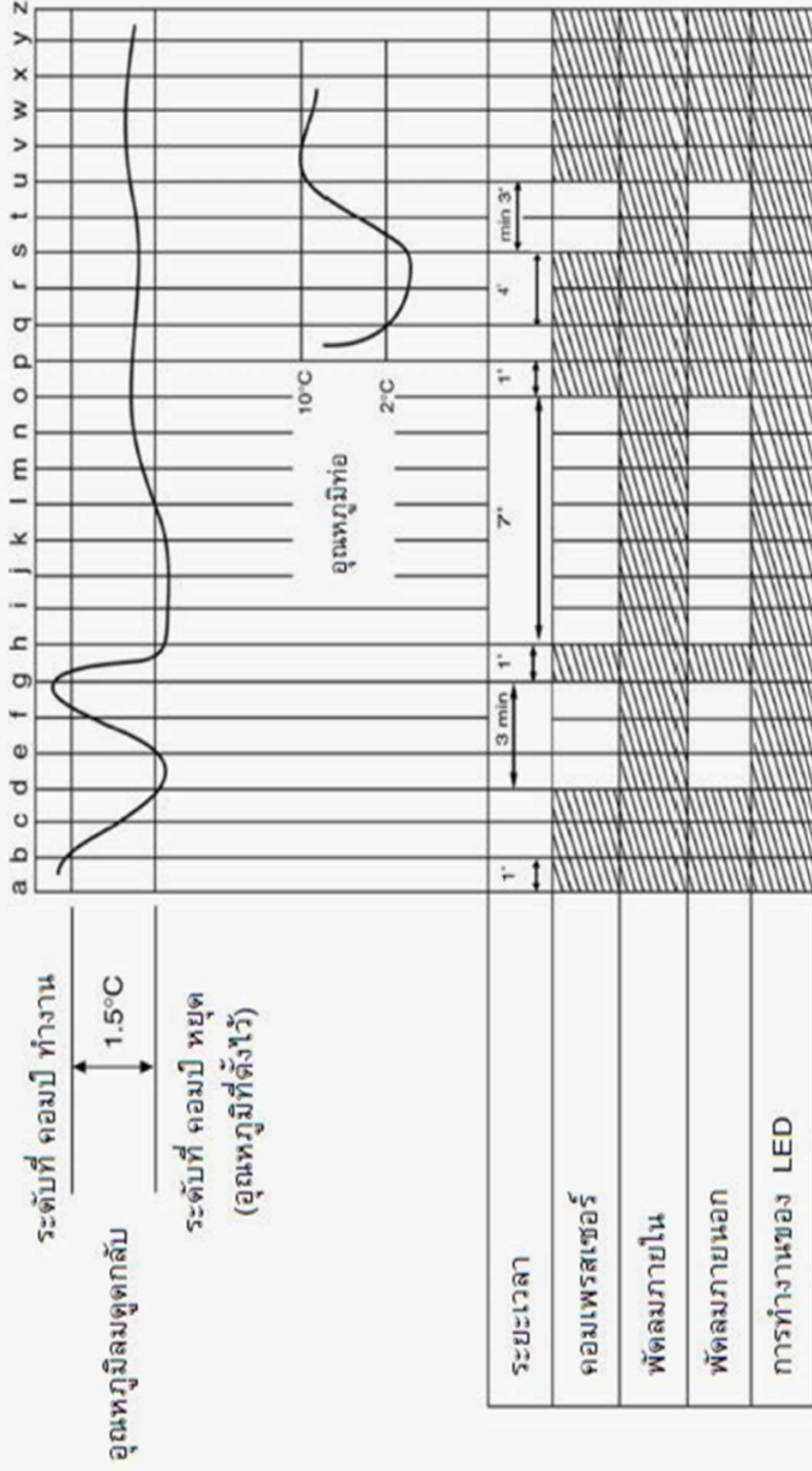
-หน้าที่ของคาปาซิเตอร์คือ"ตัวเก็บประจุ" ซึ่งหน้าที่หลักของคาปาซิเตอร์ก็เหมือนดังชื่อของมัน คือมีหน้าที่เก็บประจุไฟฟ้ากระแสสลับหรือเก็บประจุ**AC**. ทำหน้าที่จ่ายให้กับโหลดเพื่อเพิ่มอำนาจแม่เหล็ก ในระบบเครื่องทำความเย็นที่ใช้มอเตอร์คอมเพรสเซอร์ที่มีแรงม้าสูง จำเป็นต้องมีคาปาซิเตอร์มาช่วยในการเริ่มเดินมอเตอร์ เพื่อเพิ่มแรงบิดให้มอเตอร์คอมเพรสเซอร์เริ่มหมุน

โดยการตรวจสอบด้วยมัลติมิเตอร์อนาล็อก ปรับตั้งที่ค่าความต้านทาน $R \times 1K$ แล้วนำปลายสายของมิเตอร์มาจี้ที่ขั้วทั้ง2ของคาปาซิเตอร์ ถ้าคาปาซิเตอร์ใช้งานได้ เข็มของมิเตอร์จะชี้ขึ้นมาในระดับครึ่งสเกล แล้วเข็มจะค่อยๆตกลง ถือว่าคาปาซิเตอร์ยังใช้งานได้ ถ้าคาปาซิเตอร์ขาดแล้วเข็มจะไม่กระดิกขึ้นเลย แต่ในกรณีที่วัดคาปาซิเตอร์แล้ว เข็มชี้ขึ้นจนถึงเลข0หรือเต็มสเกลแสดงว่าคาปาซิเตอร์อันนั้นลัดวงจรภายใน

แผนภาพแสดงเวลาขณะทำความเย็น

< คำอธิบาย >

a - b, g - h : บังคับให้ทำงานอย่างน้อย 60 วินาที

d -g, s - u : หน่วงเวลา 3 นาทีก่อนการเริ่มเดินใหม่ (ระบบหน่วงเวลา)

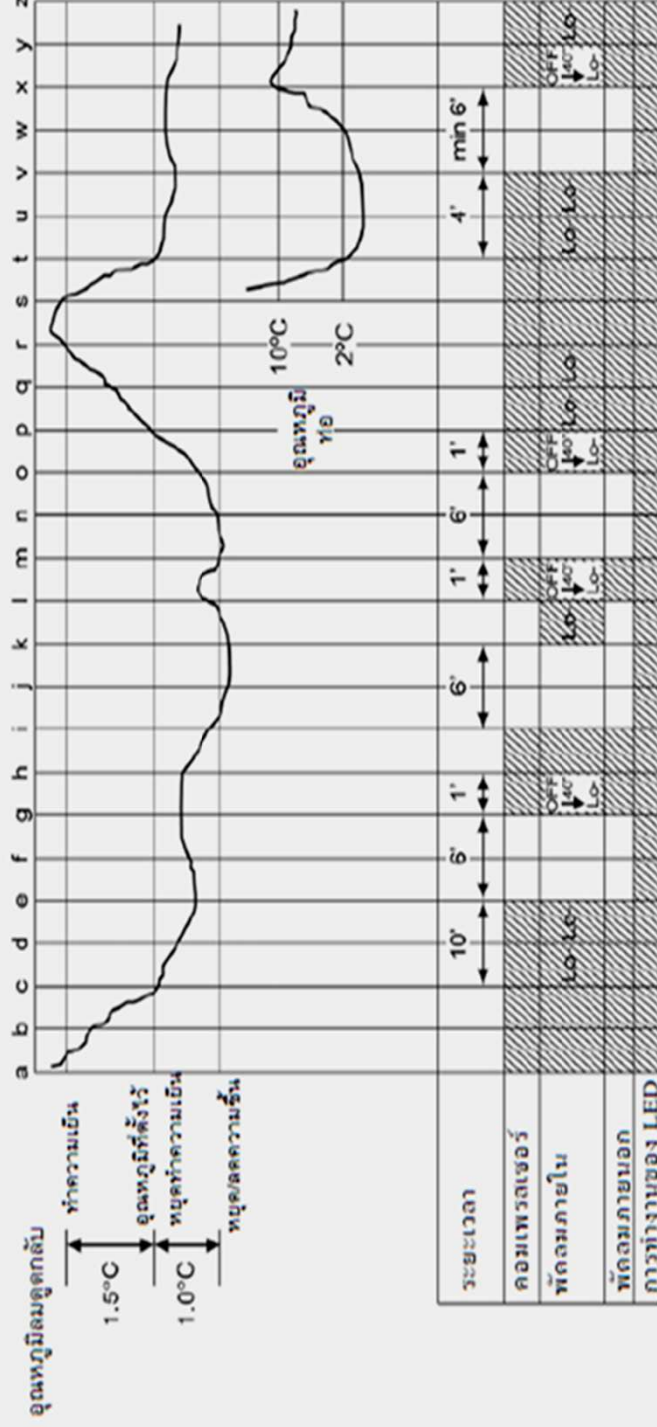
h - o : ความคุ้มครองหยุดทำงานไม่เกิน 7 นาที

q - u : การป้องกันการทำงานเกินน้ำแข็ง

โปรแกรมการลดความชื้น

- โปรแกรมการลดความชื้น สามารถตั้งได้จาก รีโมทคอนโทรล
- โปรแกรมการลดความชื้น ถูกออกแบบมาให้ทำงานลดความชื้น และการทำความเย็นน้อยๆ ทั่วห้อง
- การทำงานนี้จะเริ่มต้นเมื่ออุปกรณ์ตรวจอุณหภูมิ ตรวจจับได้ที่จุดอุณหภูมิ -1.5° ที่ตั้งไว้บน รีโมทคอนโทรล
- เมื่อเข้าสู่ช่วงการลดความชื้น เครื่องจะทำงาน 10 นาที และ หยุด 6 นาที หลังจากนั้นจะตามอุณหภูมิที่ตั้งไว้ ตั้งแสดงในแผนภาพ
- อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ คอมเพรสเซอร์หยุด 3 นาทีของการหยุด 6 นาที หากอุณหภูมิของลมดูดกลับสูงกว่าอุณหภูมิที่ตั้งไว้ เครื่อง จะทำความเย็นให้โดยอัตโนมัติ

แผนภาพแสดงเวลาการทำงานของโปรแกรมลดความชื้น

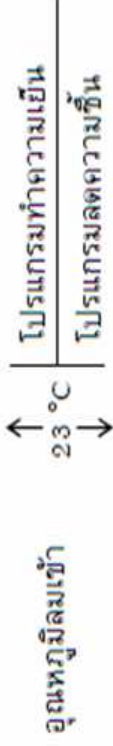

<คำอธิบาย>

- a - c : ระยะเวลา 3 นาทีก่อนการเริ่มเดินใหม่ (ควบคุมการหน่วงเวลา)การทำงานทำความเย็น
- c - e : ลดความชื้น 10 นาที
- e - g, i - k, m - o, v - x : หยุด 6 นาทีก่อนการเริ่มเดินใหม่ (ควบคุมการหน่วงเวลา) การลดความชื้น
- g - h, l - m, o - p : บังคับให้ทำงานอย่างน้อย 60 วินาที
- t - x : การป้องกันการเกิดน้ำแข็ง

โปรแกรมอัตโนมัติ

- การทำงานในโปรแกรมอัตโนมัติ สามารถตั้งได้จาก รีโมทคอนโทรล
- การทำงานนี้ เริ่มจากพัดลมภายในจะทำงานในรอบความเร็วที่ช้าที่สุดเป็นเวลา 20 วินาที เพื่อตรวจจับอุณหภูมิลมที่ดูดกลับ
- หลังจากตรวจจับอุณหภูมิแล้วจะคำนวณการทำงานโดยเป็นไปตามมาตรฐานตั้งแผนภาพข้างล่าง

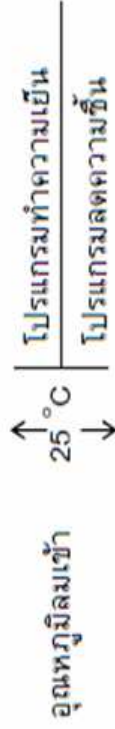
- จากนั้นเครื่องจะทำงานตามคำสั่งที่ได้ถูกตั้งไว้ซึ่งแสดงอยู่ในตารางข้างล่างเครื่องจะหยุดทำงานได้โดยการรีโมทคอนโทรล

	อุณหภูมิที่ถูกตั้งไว้ (มาตรฐาน)
ทำความเย็น	25 °C
ลดความชื้น	22 °C

- อุณหภูมิที่ถูกตั้งไว้สามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้สูงขึ้นหรือต่ำลงหนึ่งระดับจากมาตรฐาน โดยการกด รีโมทคอนโทรลปรับให้อุณหภูมิขึ้นหรือลง ดังตารางต่อไปนี้

	ทำความเย็น	ลดความชื้น
สูงขึ้น	→ + 2 °C	27 °C 24 °C
มาตรฐาน	→ ± 0 °C	25 °C 22 °C
ต่ำลง	→ - 2 °C	23 °C 20 °C

- อุณหภูมิการทำงาน และ อุณหภูมิมาตรฐานที่ถูกตั้งไว้ สามารถปรับเปลี่ยนให้สูงขึ้น 2 °C โดยการเปิดวงจรของ JX03 บนแผงวงจรควบคุมที่เครื่องภายใน

	อุณหภูมิที่ถูกตั้งไว้ (มาตรฐาน)
ทำความเย็น	27 °C
ลดความชื้น	24 °C

ขอบคุณครับ
